

[Industriministeren]

Jeg mener, at hr. Rahbæk Møller gør ret i at takke for bemærkningerne til sit beslutningsforslag, selv om det endte med en afvisning af forslaget.

Jeg vil sige til hr. Rahbæk Møllers bemærkninger om Socialdemokratiets indstilling i opposition og i regering, at der er jo den fordel, når man er i regering, at man i stedet for at pålægge regeringen noget selv kan tage initiativet. Det er da en ret behagelig forskel, og den agter vi som bekendt også at udnytte her.

Jeg må sige, at det er jo ofte enkeltsager, der ligesom virker som katalysatorer og sætter en proces i gang, og der er ingen tvivl om, at i dette tilfælde var det i hvert fald dommen i Nordisk Fjer-sagen, der var anledning til, at jeg offentligt udtalte, at nu var der behov for, at vi satte os ned sammen med arbejdsmarkedets parter og så på reglerne for medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer.

Jeg kan give fru Lone Dybkjær håndslag på, at det arbejde, der sættes i gang, skal være et bredt arbejde. Vi skal have en bred analyse af de erfaringer, vi har opnået gennem 20 år, og vi vil bl.a. analysere honorering og arbejdsforhold, herunder også muligheden for adgang til tilstrækkelig uddannelse og til kvalificeret viden for de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer. Alt dette skal ske under den forudsætning, at der skal være tale om en videreførelse af det princip, som de nuværende regler bygger på, nemlig at der er tale om medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer med de samme rettigheder og de samme pligter som andre bestyrelsesmedlemmer.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Hr. Rahbæk Møllers korte bemærkning om at gå ud af bestyrelser var måske lidt løs i det. Jeg synes, det er på sin plads i en sådan sag at få bestyrelsesarbejdet gjort til noget mere. I erhvervslivet er det næsten det stærkeste, man kan gøre, hvis man træder ud, og det er jo noget, man tit bruger, når man ikke synes, tingene går, som de skal, eller man ikke kan få sine tanker igennem. Og det synes jeg faktisk er en svaghed ved medarbejdersystemet og en svaghed ved vores repræsentation i mange offentlige virksomheder, fordi det forfladiger ansvaret.

Så jeg tror faktisk, at det ville være en god ting, hvis nogle en gang imellem tog deres gode tøj og gik, hvis de ikke syntes om forholdene. Og i hvert fald er der én ting, som man må holde fast i, nemlig det personlige engagement. Man kan ikke være andres repræsentant som bestyrelsesmedlem; man er sin egen, og man har sit eget ansvar. Der findes mange bestyrelser her i Danmark, jeg ikke kunne tænke mig at komme ind i, og der er mange bestyrelser, jeg er trådt ud af i tidens løb. Jeg mener faktisk, det er styrken ved at være i den position.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

I det væsentlige er jeg enig med hr. Kai Dige Bach i hans bemærkninger, men jeg vil dog tilføje, at der er jo situationer, hvor man er utryk, men ikke ved, om det er på grund af egen uvished.

For at tage et eksempel: At læse en revisorerklæring kan for nogle mennesker være ganske vanskeligt. Er de forbehold, der nævnes, bare almindelige høfligheder, eller ligger der noget bag dem? Så kan det altså godt være nyttigt at kunne gå hen til en ekspert og spørge: Står der noget, jeg skal tage mig af, eller er det hele bare, som det skal være? Det tror jeg altså at mange mennesker vil have brug for, og som sagt må de almindelige bestyrelsesmedlemmer se i øjnene, at hvis de ikke har den tilstrækkelige uddannelse og indsigt, må de lade være med at være bestyrelsesmedlemmer.

For medarbejdergruppen synes jeg, det er lidt anderledes. Hvis vi vil have folk fra alle medarbejdergrupper, er vi nødt til at respektere, at ikke alle er født med denne indsigt eller har fået den gennem deres uddannelse, og derfor finder jeg, at der er behov for det.

Med hensyn til spørgsmålet om at repræsentere sine kolleger vil jeg godt nuancere debatten lidt. Jeg ved, at der er nogle bestyrelser, som er ret åbne og siger helt præcist, at det og det holder vi tæt med, men resten er sådan set åbent. Medarbejderrepræsentanterne er altså valgt som repræsentant for nogle andre mennesker, og det at kunne kommunikere det ikkefortrolige stof ud er faktisk det centrale led i dette arbejde. Det er samtidig klart, at der bliver sagt fortrolige ting i en bestyrelse, noget, som ikke må komme videre, heller ikke til dem, man repræsenterer. Men man kan ikke